

ВІРУЮ

«... Побудую Я Церкву Свою – і сили адові не переможуть її» (Мт. 16:18).

Дорогі друзі, брати і сестри в Господі Ісусі Христі! Щиро вітаємо вас зі святом П'ятидесятниці – днем зішестя Святого Духа, днем народження Христової Церкви.

Того дня всі Христові учні зодягнулися силою згори, щоб під натхненням і з допомогою Духа Святого проповідувати Євангеліє.

І ця Добра Звістка звучить сьогодні по всій землі, закликаючи всіх, хто почує, покаятися у гріхах і народитися згори для Бога, для Його вічного Царства.

ЦЬОГО ЩИРО БАЖАЄМО ВСІМ ВАМ!

Колектив редакції.

Якщо Бог з нами – чого нам боятися?

1 червня 2017 р. в Україні відбувся шостий за рахунком Національний молитовний сніданок за участю Прем'єр-міністра України В. Гройсмана та Голови Верховної Ради України А. Парубія.

Цього року сніданок був особливим, адже він проходив у День захисту дітей. Спільна молитва за мир, спокій у державі та за щасливе майбутнє наших дітей об'єднала парламентарів різних політичних сил, представників різних політичних сил, різних конфесій, бізнесменів, науковців.

Молитовні сніданки щорічно проводять у майже 100 країнах світу, зокрема у США – упродовж останніх 65 років. До списку цих країн 7 червня долучився Ізраїль.

Розпочався сніданок з хвилини мовчання та вшанування пам'яті Блаженнішого архієпископа-емерита кардинала Любомира Гузара.

«Це вже шостий Національний молитовний сніданок, і я щасливий, що ця духовна практика об'єднує не лише політиків, але й лідерів та представників різних Церков та релігійних організацій. Сьогодні ми можемо говорити про Бога, нашу віру, традиції, про те, що нас об'єднує. А це так важливо для країни, яка повстала проти зовнішнього агресора, яка бореться за свою незалежність», – сказав Андрій Парубій.

Прем'єр-міністр України Володимир Гройсман у своєму виступі зазначив: «Молитва, яка була звершена в цій залі торік, допомогла нам у складних питаннях. Іноді ми роз'єднані, нам не вистачає мудрості.

Але на нас лежить відповідальність за нашу прекрасну європейську країну. Ми маємо бути єдині, щоб у нашу державу прийшли мир та процвітання. І на цьому шляху нам допоможуть віра та щира молитва».

Секретар РНБО Олександр Турчинов наголосив: «Господь нам каже: не бійтеся! Якщо ваша справа правильна і праведна – Я з вами. А якщо Я з вами – чого вам боятися? Нам потрібно молитися і діяти – це формула, яка відродила багато провідних сучасних країн світу. Для цього потрібні любов у серці і віра, яка перемагає все.

Дуже тішить, що завдяки Молитовному сніданку політики різних рівнів починають дедалі більше усвідомлювати важливість заходів, що об'єднують управлінців з різних політичних сил навколо духовних і біблійних істин.

Адріан БУКОВИНСЬКИЙ

Яке майбутнє для наших дітей ми творимо

На 18 червня в Києві заплановано проведення гей-параду із залученням для охорони дійства багатьох тисяч силовиків, включаючи Національну гвардію. Очевидно, що охороняти групу неформалів будуть за наші кошти, тобто кошти платників податків.

У мене час від часу виникає запитання: українці взагалі розуміють, що відбувається? Для громадян проведення такого заходу – це елемент цілісної картини з відповідними наслідками чи окреме невинне дійство без якихось наслідків?

Чи свідомі українці того, що коли все буде йти за планами ЛГБТ, то незабаром відбудеться легалізація одностатевих цивільних партнерств (що сьогодні вже зафіксовано в офіційних планах уряду), легалізація одностатевих шлюбів з правом усиновлення дітей, пройдуть відповідні зміни у навчальних

програмах для наших дітей та онуків.

Усе відбуватиметься так, як це вже відбувається в деяких країнах Євросоюзу. Наших дітей будуть навчати відповідних прав і можливостей. Наприклад, у молодших класах будуть вкладати в голови можливість змінити свою стать в майбутньому (тобто вибрати відповідний вид гендеру), бо вони ще не можуть бути впевнені, ким хочуть бути. Їм будуть розповідати, що сім'я з двох тат або з двох мам – це цілком нормально, тому що є різні види сім'ї. Що вони повинні бути толерантними до таких виборів, бо це права людини тощо.

Чи теперішні і майбутні батьки готові до розвитку таких подій і до таких експериментів над своїми дітьми? Час відповідати на ці питання вже зараз, а не тоді, коли це станеться. Бо коли це станеться, вже буде прийнята достатня кількість антидискримінаційних законів, які не дозволять виражати жодного протесту.

Зрозумійте, дорогі українці: МИ ТВОРИМО МАЙБУТНЄ НАШИХ ДІТЕЙ! Тому будьмо співтворцями обставин цього майбутнього!

Найсильніший аргумент на користь християнства – християни, що живуть по-християнськи.

П'ятидесятницьке пробудження

Дев'ять маловідомих фактів

На початку 20-х років минулого століття на території Західної України і Білорусі, які в той час перебували у складі Польщі, спалахнуло велике п'ятидесятницьке пробудження. Буквально за кілька місяців воно, мов вогонь, охопило територію Волині, Полісся, Західної Білорусі і Східної Литви. Без перебільшення можна сказати, що це було одне з найпотужніших пробуджень в історії сучасної Церкви. У результаті цього пробудження народилися сотні нових церков і десятки тисяч людей примирилися з Богом.

Дев'ять маловідомих фактів про це пробудження вирізняють його з-поміж інших.

* П'ятидесятницьке пробудження було одним із найбільш переслідуваних. В історії сучасної Церкви було дуже мало пробуджень, які так жорстоко переслідувалися. Тисячі людей були репресовані, сотні розстріляні, багато домів молитви були зруйновані чи конфісковані.

* П'ятидесятницьке пробудження було одним із найстійкіших. Попри гоніння й переслідування – і з боку православних священиків, і з боку місцевих жителів, п'ятидесятницьке пробудження не тільки не згасло, а навпаки, з кожним роком набирало обертів. І головний парадокс полягає в тому, що пік цього пробудження припадав на час Другої світової війни.

* П'ятидесятницьке пробудження було найнеординарнішим пробудженням у світі! Не було єдиного початку, не було єдиного центру, навіть не було точної дати, коли воно почалося. Вогнище цього пробудження спалахнуло одночасно в десятках місць на Волині і в Поліссі. Багато хто вважає, що це пробудження приніс Густав Шмідт, але це не зовсім так. По-перше, Шмідт почав діяти в 1929 році. А перший з'їзд п'ятидесятників відбувся в Кременці у 1924 році. По-друге, Шмідт ніколи

не очолював Союз п'ятидесятників.

Протягом десяти років – з 1929 по 1939 рр. – незмінним головою так званого Всепольського Союзу ХВЕ був Артур Берггольц.

* П'ятидесятницьке пробудження дуже сильно спиралося на дари Святого Духа. В історії майже не відомі пробудження, де би так рясно проявлялися всі дарування. П'ятидесятницьке пробудження супроводжувало пророцтва, зцілення, чудотворення, тлумачення мов і, звичайно ж, масові покаяння.

* У п'ятидесятницькому пробудженні були задіяні прості люди, що не мали духовної, а часом і не лише духовної освіти. Зазвичай на чолі пробуджень стояли обдаровані лідери. Чарльз Сперджен, Чарльз Фінней, Джон Веслі, Дуайт Муді і навіть Іван Воронаєв у свій час очолювали пробудження у своїх країнах. А в цьому пробудженні було все навпаки. Сотні вчорашніх простих людей, що пережили силу згори, перевернули всю Західну Україну з ніг на голову! А імен багатьох героїв ми сьогодні навіть й не знаємо.

* П'ятидесятницьке пробудження було одним із найрадикальніших в сучасній історії! Коли люди каюлися перед Богом, вони не лише в одну мить змінювалися, вони ставали слугами. Мій дід після радикального покаяння вже через тиждень став пресвітером! До цього він курив, любив випити і ображав свою дружину. Але після покаяння він ментально змінився. Бачачи в ньому радикальні переміни, багато людей почали приходити до церкви, щоб

дівитися, як таке могло статися.

* П'ятидесятницьке пробудження було одним із найтриваліших у сучасній Церкві. Воно продовжувалося близько чверті століття, до приходу радянської влади. Звичайно пробудження спалахує і триває рік-два. Навіть знамените пробудження на Азуза-стріт дуже швидко згасло. Уже через десять років у церкві пастора Сеймура на Азуза-стріт збиралося менше ста чоловік. Пробудження в Уельсі під керівництвом Евана Робертса тривало всього рік. І це при тому, що ці пробудження не піддавалися таким переслідуванням, як п'ятидесятницьке пробудження.

* П'ятидесятницьке пробудження породило харизматичне пробудження 90-х років. Що би хто не говорив, але більшість пасторів-харизматів у 90-х роках були вихідцями з п'ятидесятницьких церков. І хоча в п'ятидесятницьких церквах харизматичний рух був сприйнятий неоднозначно, зв'язок між ними очевидний.

* Результати п'ятидесятницького пробудження – одні з найвищих і найтриваліших у світі! На початку Другої світової війни в 1939 році, за даними журналу «Примиритель», у Західній Україні було від 25 до 30 тисяч п'ятидесятників. Сьогодні, через 100 років від початку пробудження, кількість віруючих не тільки не зменшилася, а й зросла в десятки разів! А, наприклад, від знаменитого пробудження в Уельсі, при якому покаялося 150 тисяч чоловік, через сто років не залишилося й сліду...

Роман САВОЧКА.

ГОЛОВНИЙ ФУНДАМЕНТ РОЗБУДОВИ

Україну навідав Нобелівський лауреат Вернон Л. Сміт

Простий і скромний, інтелігентний та енергійний, Нобелівський лауреат, один із найкращих економістів світу, професор економіки і права в економічному науковому інституті Університету ім. Чепмена (США), доктор філософії економіки Гарвардського університету, лауреат численних нагород, щирий та активний християнин – усе це про 90-літнього Вернона Л. Сміта, що завітав наприкінці травня в Україну. Зініціювали цей візит Роман Шеремета, учень та колега Сміта, родом з Івано-Франківська, вчений-економіст №1 України за версією Forbes, та Ольга Романенко, відома українська вчена-економіст, лауреат премії Президента України.

Знаменною та знаковою подією для України став цей візит. Відбулася маса інформативних, надихаючих, консолідуючих та масштабних зустрічей на всіх рівнях. Розпочався тур у Верховній Раді – на круглий стіл на тему «Ефективність реформ в умовах кризи» зібралися народні депутати та представники уряду. Це стало можливим завдяки ініціативі міжфракційного депутатського об'єднання «За духовність, моральність та здоров'я України» на чолі з народним депутатом Павлом Унгуряном.

Тур продовжився лекціями у провідних університетах Києва, Харкова, Одеси, Херсона, Миколаєва. Відбулися ряд зустрічей в міністерствах України, прес-конференції для ЗМІ, спілкування із громадськістю.

У ході візиту було представлено масштабне наукове видання – книга «Реформація: успіх Європи і шанс для України». Її написали 19 науковців із різних країн світу, і серед них – Вернон Л. Сміт, Роман Шеремета, Ольга Романенко, Олег Шеремета тощо. У презентації видання брав участь Секретар Ради національної безпеки і оборони України Олександр Турчинов.

Нобелівський лауреат Вернон Л. Сміт взяв участь також у шостому Національному молитовному сніданку, проведення якого збіглося в часі із його візитом в Україну.

У чому знаменність та знаковість цих подій? На всіх рівнях, у всіх аудиторіях, у всіх місцях, які лунали для українського суспільства, окрім альтернативних варіантів ефективних рішень у реформуванні економіки та інших сфер життя держави, із уст Нобелівського лауреата та науковців світового рівня звучали найголовніші і найрезультативніші ідеї – ідеї біблійних, вічних, богонатхненних цінностей, здатних змінити сьогоднішнє кожного українця.

Саме духовність визнана головним фундаментом, на якому можна починати реформи, розбудовувати країну та змінювати на краще життя

людей. Як зазначалося в ході зустрічей, саме країни з християнською історією протестантської традиції сьогодні мають найякісніші стратегії, що визначають напрямки та методи управлінської діяльності. У країнах протестантської традиції управління проводять молитовні сніданки, регулярно відвідують церкву, беруть участь у богослужіннях і досягають успіху шляхом важкої праці. Чесність та висока моральність, пізнання Бога у щоденному житті шляхом особистої віри, молитви та дослідження Біблії, практичне реальне життя відповідно до біблійних, духовних, християнських цінностей – це основи успіху і процвітання для кожного українця зокрема та України загалом.

І, звичайно, у часи різнопланової кризи в суспільстві, важких викликів реальності, затигнутих складних ситуацій, зневіри та розчарування багатьох є і критика, і скепсис. Проте життєстверджуваною, перспективною і надихаючою істиною стали слова на шостому Національному молитовному сніданку одного впливового українського християнина: «Господь нам каже: не бійтеся! Якщо ваша справа правильна і праведна – Я з вами. А якщо Я з вами, чого вам боятися? Нам потрібно молитися і діяти – це формула, яка відродила багато провідних сучасних країн світу. Для цього потрібні любов у серці і віра, яка перемагає все».

Олеся БАНАХ.

Переможці Всеукраїнського конкурсу «Моральний вчинок» отримали цінні подарунки

За ініціативи Асоціації українських правників у Києві відбулася церемонія нагородження переможців та дипломантів VII Всеукраїнського конкурсу «Моральний вчинок».

Урочистості відбулися у Національному педагогічному університеті ім. М. П. Драгоманова, повідомляє Інститут релігійної свободи.

Відкрив церемонію президент Асоціації українських правників, доктор юридичних наук, академік Василь Костицький. Саме за ініціативи Асоціації цей конкурс було започатковано у 2010 році, а також організаційно підтримано і на державному рівні, особливо в часи діяльності Національної експертної комісії з питань захисту суспільної моралі.

Конкурс вже сьомий рік поспіль проводиться на добровільних засадах серед шести

вікових категорій: I – учні 1-4 класів, II – учні 5-8 класів, III – учні 9-11 класів, IV – учні професійно-технічних навчальних закладів, студенти коледжів і технікумів, V – студенти вищих навчальних закладів, VI – представники різних вікових груп.

З 2015 року введено окрему номінацію – «Відеосюжет».

Активну громадянську позицію конкурсанти підтримують і мотивують меценати і партнери Конкурсу. Цього року переможці, залежно від номінації, отримали сертифікати на оплату

навчання, ноутбуки, музичні центри, телевізори, коштовні навчальні набори, оплату літнього відпочинку, а також солодощі.

За даними оргкомітету, щороку Всеукраїнський конкурс «Моральний вчинок» набуває все більше популярності. У I Конкурсі (2010–2011) журі розглянуло 2033 творчі роботи. У II Конкурсі (2011–2012) на розгляд журі надійшло 1606 робіт. На III Конкурсі було подано 2183 проекти. IV Конкурс (2013–2014) перевершив усі очікування: загальна кількість конкурсних робіт, які взяли участь у ньому, – 5134!

Метою Конкурсу є популяризація духовних і моральних надбань, сприяння формуванню громадянської позиції, високих моральних цінностей, почуття любові до України.

Асоціація українських правників свою щорічну підтримку цього Конкурсу пояснює тим, що «Моральний вчинок» – це конкурс, що примножує добро.

ІРС.

Фото: irs.in.ua.

ВІРУЮ

ВІРА МАЄ СУТТЄВЕ ЗНАЧЕННЯ ДЛЯ ПОДРУЖНІХ ВІДНОСИН

Як встановлено в результаті дослідження, проведеного в США соціологічним центром Life Way Research, спільна віра має суттєве значення для подружніх стосунків, оскільки зміцнює їх додатковими зв'язками і при цьому сприяє вихованню дітей.

Опитування у рамках нового дослідження показали, що приблизно 59% респондентів вважають, що їм зручніше обговорювати зі своїм подружнім партнером політичні питання, ніж заглиблюватися в теми духовності, і лише 41% опитаних сказали, що здатні вільно обговорювати релігійні і духовні теми в сім'ї. Але духовні питання вельми важливі в сім'ї, оскільки мають велике значення для налаштування діяльних відносин в цілому. На запитання про те, які фактори вони вважають найважливішими для сімейного благополуччя, 66% респондентів відповіли, що найважливіші – спільні інтереси. При цьому 63% поставили на перше місце добрі соціальні відносини; 62% вказали, що надають головне значення рівному і добросовісному вкладу в домашні і господарські турботи як визначальному показнику міцної сім'ї. А 44% опитаних жителів США поставили на перше місце спільну віру як запоруку міцної сім'ї і любові.

За даними дослідження, немало чвар трапляється в тих сім'ях, які воліють не заглиблюватися в теми духовності – наприклад, намагаються з тих чи інших причин не торкатися глибинних смислів і благотворного впливу молитви або не обговорювати догмати релігії взагалі.

У початкові найчутливіші періоди відносин релігійні і духовні відмінності можуть не відігравати великої ролі, але в більш тривалій перспективі духовні протиріччя здатні посилюватися, розширюватися і підточувати романтизм в стосунках. Духовні і релігійні переконання, які кожен із партнерів приносить у взаємні відносини, можуть спочатку не відігравати великої ролі, але з часом здатні слугувати відправним пунктом чи додатковим фактором у розвитку того чи іншого конфлікту.

Також дослідження зазначають велику роль впливу віри батьків на виховання дітей. Вчені зауважили, що подружжя, в яких існують гармонія, взаєморозуміння і підтримка в релігійних і духовних питаннях, знаходять в них додаткову опору і зв'язки, які не можуть бути замінені ніякими інтересами, заняттями чи захопленнями.

Особливо велику роль відіграють такі духовні взаємини в часи випробувань, труднощів, напруги чи навіть конфліктів. Релігійне подружжя, наприклад, іноді може погасити конфлікт і залікувати завдані рани просто шляхом спільної молитви і взаємного прощення. Ті сімейні пари, які вміють і люблять молитися разом, набагато щасливіші в сімейних відносинах. Ці дані підтвердив цілий ряд вчених.

Благоворна дія спільної молитви пояснюється тим, що такі подружжя розвивають здатність концентруватися на спільних потребах, надіях і вищих запитах, підкорюючи їм свої дрібні, особисті та егоїстичні тривоги і турботи. Люди, які переживають труднощі у царині вміння чи бажання ділитися своїм досвідом і пошуками з іншими людьми взагалі і зі своїми подружніми партнерами зокрема, нерідко заходять в глухий кут або переживають різного роду проблеми у своєму особистому, ізольованому від інших духовному розвитку.

І ще цікавий результат. За даними звіту Pew Research, релігійно змішані шлюби призводять до проблем і конфліктів у взаємовідносинах, і при цьому навіть «вільні від релігій» жителі США здебільшого згодні з цією думкою.

Майдан, президенти і Царство

За будь-якою значною політичною подією і процесом можна розгледіти сутичку духовних сил. Одну і ту ж подію слуги диявола і слуги Божі використовують по-своєму. Тому християни зобов'язані бачити в будь-якій події можливості для того, щоб утверджувати владу Царя і Царства.

«Від днів же Івана Христителя й досі Царство Небесне здобувається силою, і ті, хто вживає зусилля, хапають його» (Мт. 11:12).

Хто б не присвоював собі ідею, мотив і план, ми можемо поборотися за те, щоб це послужило Царству.

Так було у дні Майдану. Нам казали: це все чиновники, це олігархи, це провокатори використовують вас. А ми відповідали: нехай так, але ми віримо, що можемо використати все це на добро, що Бог може повернути все це на благо завдяки нашій ревності, молитвам і зусиллям.

Так може бути і в путінській Росії. Попри те, що здавалося б, він – цар і пише історію як хоче, християни сповідують володарювання

Христа. Бог може й це повернути на добро. Якщо християни Росії зберігатимуть тверезість, бадьорість, чутливість духа; будуть сміливо прагнути, молитися і працювати; будуть пливти проти течії; будуть відстоювати свій порядок денний; будуть вірними Царю і Царству.

Так і в Сполучених Штатах, за нового президента, зовсім не схожого на ангела. За кулісами багато підозрілих осіб і брудних інтриг. Але якщо американські християни не будуть здаватися на милість царя, не будуть потакувати його дивним планам, а стануть євангельською противою, будуть просити в Бога явити Його Царство, силу і славу, то все буде добре – трапиться чудо.

Божий план завжди тріумфує над планами людей і темних сил. Але ми своїм боязким духом можемо відкласти Боже чудо і приректи себе на велику скорботу.

Усе можна сприймати інакше, якщо довіряти Богові і бачити у всьому Його Царство.

«Немає святого, подібного Господу, немає нікого, крім Тебе, і скелі немає, як Бог наш!.. Бо сильним не з сили стає чоловік. Господь – хай поламає і будуть Його супротивники! У небі Господь заграє і розсудить Він кінці землі!» (1 Сам. 2:2, 9-10).

Михайло ЧЕРЕНКОВ.

Тверда основа Церкви

Сьогодні у світі багато християнських Церков. Часом, цікалячись, чим відрізняються вони одна від одної, від представників різних конфесій можна почути: «Наша церква правильна, адже в її основі стояв апостол Петро», або: «Наша церква правдива, бо вона заснована на рукопокладанні від самих апостолів». Але що говорить Біблія про заснування християнської Церкви?

У Святому Писанні слово «церква» представлено грецьким словом «еклезія», що означає народний сід, зібрання покликаних, за-прошених людей. Іншими словами, це люди, які об'єдналися для якоїсь спільної мети.

У Новому Заповіті чітко написано, що Ісус Христос заснував Свою Церкву, тобто Своє зібрання, спільноту людей, які, повіривши в Нього як у Сина Божого – Господа і Спасителя, вийдуть із світу та інших релігій і ввійдуть в Його зібрання. Ісус Христос заявив: «... побудую Я Церкву Свою – і сили адові не переможуть її» (Мт. 16:18).

Так і сталося – Ісус Христос створив Церкву, яка складалася з Його послідовників. Спочатку їх нараховувалося кілька десятків чоловік. Ні сатана, ні можновладці не змогли знищити християнську Церкву,

незважаючи на багатовікові переслідування. Нині християнство – найчисленніша релігія у світі.

Оскільки Біблія чітко говорить, що заснував Церкву Сам Ісус Христос, то хто є основою цієї Церкви? Посилаючись на текст Нового Заповіту: «І кажу Я тобі (Петру), що ти скеля, і на скелі оцій побудую Я Церкву Свою» (Мт. 16:18), сьогодні деякі християни кажуть, що цією основою є апостол Петро.

Однак при уважному читанні Євангелія від Матвія ми побачимо, що Ісус Христос спочатку запитав учнів: «За кого народ уважає Мене, Сина Людського?». На що вони йому відповіли: «Одні за Івана Христителя, одні за Іллю, інші ж за Єремію або за одного з пророків». А Петро сказав: «Ти – Христос, Син Бога Живого!» (Мт. 16:13-14, 16).

Слово «Христос» у перекладі означає «Месія». Тобто Петро першим із учнів визнав в Ісусі Христі Месію, прихід Котрого було передбачено в Писанні і Котрого так довго очікували юдеї. Саме у відповідь на це визнання Ісус Христос сказав Петрові: «Блаженний ти, Симоне, сину Йонини, бо не тіло і кров тебе виявили, але Мій Небесний Отець». І тільки потім Ісус Христос промовив: «І кажу Я тобі, що ти скеля, і на скелі оцій побудую Я Церкву Свою» (Мт. 16:17-18). Далі Ісус розповів учням, що цю церкву не здолає пекло, що їй належить приводити людей в Царство Боже.

Із контексту явно видно, що Ісус Христос виразив згоду з твердженням Петра про те, що Він – Месія. Істина про те, що «Ісус є Христос», Син Бога Живого, і є тим каменем,

на якому побудована й тримається Церква: «Ось Я кладу на Сіоні камінь спотикання та скелю спокуси, і кожен, хто вірує в Нього, не спотикатиметься!» (Рим. 9:33).

Говорив про це й сам Петро: «Отож бо для вас, хто вірує, Він (Ісус) кошовність, а для тих, хто не вірує – «камінь», що його занедбали були будівничі, той наріжним став каменем», і «камінь спотикання, і скеля спокуси» (1 Петр. 2:7-8).

Апостола Петра як єдиного лідера Біблія ніколи не виділяла. З Нового Заповіту добре видно, що Петро не мав беззаперечного авторитету серед апостолів. Святе Писання показує, як апостол Павло відверто критикував Петра, коли той помилявся. Стопами Церкви вважали не тільки Петра, а й Івана, і Якова. Сам Петро називав себе лише співпресвітером: «(Я) співпресвітер та свідок Христових страждань» (1 Петр. 5:1).

Вважається, що Петро був першим єпископом Римської церкви, і думку цієї церкви поважали. Так, Рим тоді був столицею, тому деякі християнські церкви з околиць Римської імперії вважали авторитетною думку столичної великої церкви, що випливає з документів II і III століть. Але в Біблії ми не знаходимо однозначної вказівки на першість Риму і Петра. У першоапостольські часи всі церкви були рівнозначними: Єрусалимська, Ефеська, Коринтська та інші. Адаже Духа Святого Ісус Христос дав всім апостолам. Тому багато християн вважають, що Церква заснована не лише на Петрі, а на всіх апостолах.

Справді, Біблія називає апостолів основою Церкви: «Отже, ви вже не

чужі... а співгромадяни святим... збудовані на основі апостолів і пророків, де наріжним каменем є Сам Ісус Христос, що на Ньому вся будівля, уклад побудована, росте в святий храм у Господі» (Еф. 2:19-21).

З тексту очевидно, що основою були не тільки апостоли, а й пророки, і головне – знову вказується на істинну основу Церкви: це Ісус – на Ньому, цьому наріжному камені, Церква зростає в Господі. Про це прямо говориться в Євангелії: «Ніхто бо не може покласти іншої основи, окрім покладеної, а вона – Ісус Христос» (1 Кор. 3:11).

Що стосується рукопокладання, то в Біблії воно має багато значень. Руки поклали для символічної передачі чого-небудь. Так на жертвенну тарину перед її забиттям поклали руки для символічного перенесення на неї гріха. У позитивному значенні покладання рук було видимим символом передачі Духа Святого. Руки поклали при благословенні на служіння, а також при зіцеленні. У Біблії немає навіть натяку на те, що рукопокладання є «сакральною» передачею Святого Духа від апостолів наступним поколінням. Адаже Духа Святого дає Сам Бог.

Християнські конфесії, які визнають рукопокладання від апостолів, мають відмінності у доктринах, богослужіннях і обрядах. А значить, рукопокладання, що йде від апостолів, не дає гарантії єдності і стабільності у врівненні.

Виходячи з текстів Нового Заповіту, одним із найголовніших завдань апостолів і перших християн було переконати всіх людей, що Ісус

з Назарета – це і є Христос (Месія), Син Божий. Саме на цій істині, на наріжному камені – Христі і була побудована християнська Церква. Саме Ісус є основою Своєї Церкви. У Біблії Христос прямо названий Головою Церкви, а всі християни – Тілом Христової Церкви: «І ви (християни) – тіло Христове, а зосібна – ви члени!» (1 Кор. 12:27), «Христос – Голова Церкви, Сам Спаситель тіла!» (Еф. 5:23).

Щоб бути справжнім християнином – членом Тіла Христового, мало просто називатися християнином чи належати до якоїсь церкви, треба старатися жити так, як вчив Ісус Христос. Перед вознесенням на небо Ісус Христос дав настанову своїм послідовникам триматися Його вчення і пообіцяв, що завжди буде поруч з тими, хто вірує: «Тож ідіть і навчіть всі народи... навчаючи їх зберігати все те, що Я вам заповів. І ото, Я перебуватиму з вами повсякденно аж до кінця віку!» (Мт. 28:19-20).

Валерій ТАТАРКІН.

За книгою

«Повертаючись до джерел християнського віровчення»).

ЧУДО ВІД БОГА!

27 травня 2017 року в столичному Палаці спорту відзначали Національний день молитви за Україну.

Другий рік поспіль старші служителі різних християнських Церков України за сприяння міжнародного служіння Девіда Хасавея збирають віруючих українців, щоб об'єднати їхні голоси у спільному клопанні перед Богом за нашу землю.

Тисячі людей молилися за зупинення військової агресії і відновлення територіальної цілісності країни, за впровадження біблійних цінностей і підняття духовності й моралі у суспільстві, за утвердження інституту сім'ї і подолання корупції та за інші глобальні потреби нашого народу.

«Сьогодні Бог дав нам унікальну можливість – у такій великій кількості творити молитви, моління, прохання, подяки за всіх людей. Я вірю в силу молитви – це духовна зброя, яка може зруйнувати твердині лукавого»,

– наголосив старший єпископ Української Церкви ХВС Михайло Паночко, закликаючи багатотисячне зібрання до молитви за очищення України від корупції, криміналізації, клептократії та олігархії.

«Будемо молитись за найстрашнішу хворобу, поширену в Україні, і це не онкологія, туберкульоз чи СНІД – це хабарництво. Воно руйнує країну більше, ніж війна на Сході. Проблема на Сході локальна, хабарництво ж – у всіх областях, у всіх рангах, у всіх місцях, неначе проказа, вкрило нашу країну», – наголосив Михайло Степанович. Він нагадав, що говорить Слово Боже про цю глобальну проблему, і навів приклад хабарника Закхея, який лише після того, як Ісус подивився йому в очі, зміг побачити інші цінності.

Відомий британський євангеліст Девід Хасавей у завершальній проповіді розповів про підтримку, яку надали британські віруючі, щоб такий масовий захід в Палаці спорту

міг відбутися. «Велика Британія разом із вами. І я вірю, що це початок нової дружби», – наголосив проповідник. Він поділився відкриттям, яке ще 50 років тому спонукало його працювати на території України, бо він хотів бути там, де Бог робитиме свої чудеса.

«Я знав у своєму душі, що одного дня Бог визволить Україну від комунізму. І це чудо сталося! Сьогодні ж те, що ми бачимо тут, це також чудо. Бо немає жодної західної так званої християнської країни, де можна було б скликати всіх християн, зламавши бар'єри між конфесіями», – наголосив євангеліст. І зауважив, що це лише початок і що Господь має щось більше для України.

Слово до молитви мали представники УПЦ КП, УГКП та єпископи різних євангельських церков. Наприкінці усі священнослужителі здійняли свої руки в молитві, щоб поблагословити присутніх та весь народ України.

chve.org.ua.

В ІВАНО-ФРАНКІВСЬКУ ВІДБУВСЯ ФЕСТИВАЛЬ СІМ'Ї

Мета фестивалю – популяризація сімейних цінностей. Організували захід представники місцевої церкви євангельських християн-баптистів разом з Департаментом молодіжної політики та спорту міської ради.

У неділю, 28 травня, у парку культури ім. Т. Шевченка на гостей чекала насичена програма. Основні заходи відбувалися вздовж центральної алеї парку. Тут можна було взяти участь у конкурсах від ведучих, пограти в хокей на асфальті (флорбол), безкоштовно пострібати на батуті, взяти участь в майстер-класах від «Дивограю», а ще на відвідувачів чекали дитяча ігрова кімната, садок, мовні курси, РобоклубіФ, клуб «Майбутнє», Школа усного рахунку «Соробан». І звичайно, можна було сфотографуватися – у фотозоні від Mary Ann wedding & event studio.

Для підлітків багато цікавого підготував молодіжний християнський клуб Young Life Young Life Ivano-Frankivsk.

Наймолодших учасників фестивалю розважали ляльковий театр та локація від ІКЕАМанія, а також чудові аніматори. Про безпеку діткам розповіли запрошені на свято патрульні Національної поліції України. На локації «Згадай своє весілля» пари

мали можливість згадати, як воно було – у когось п'ять, а в когось і 60 років тому, посмакувати весільним короваєм, освіжити свої почуття. А на локації Franciszek Romaszkan пари могли поспілкуватися та написати одне одному листи.

Родзинкою фестивалю став виступ Артема Чаплигіна, який через силові номери ще раз нагадав, що для того аби дотримуватися християнських принципів у сім'ї, потрібно мати неабияку силу духа, і набагато легше зруйнувати, ніж зберегти. У Сімейних іграх, організованих командою з Кам'янця-Подільського, учасники найкраще могли відчутти важливість проведеного разом активного відпочинку та виграти призи від партнерів.

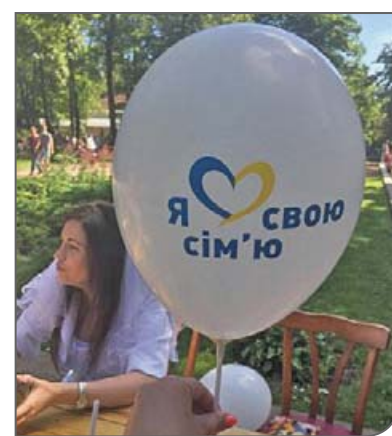
Організатори зазначають, що організували цей фестиваль заради сімей, щоб можна було відпочити разом із дітьми. «Ми хочемо, щоб люди розуміли: за щасливу сім'ю треба боротися... У нашій країні більше 60% сімей розпадаються, найчастіше розлучаються

молоді люди. А ми хочемо, аби цього не було. Бо міцна, здорова сім'я – це міцна держава».

Служитель церкви Сергій Довганий у заключній промові наголосив, що для того, аби сім'я була успішною, потрібно звернутись до інструкції, яку дав Творець сім'ї, а ще вкладати свій час і сили у будівництво стосунків.

Насамкінець відбувся розіграш цінних призів від Парку веселих розваг. А солодким спонсором призів стала Івано-Франківська харчосмакова фабрика «Ксенія».

«Наше місто».

ВІРУЮ

Що проводжаємо на «провідну неділю»?

У сучасному цивілізованому суспільстві традиція поганська традиція: рівно через тиждень після Пасхи народ України вирушає на цвинтарі. Традиція відмічати цей день вдома як «провідна неділя», або «гробки».

Як і Масляниця, вона прийшла з глибини віків, із поганського минулого. Зі старослов'янських літописів можна дізнатися, що «гробки» або, як їх ще називали, «проводи», були відомі задовго до поширення вчення Христа на слов'янських землях і до появи перших християнських громад. Так само, як і Масляниця, цей день був пов'язаний з поклонінням смерті і померлим. Вважалося, що саме цього дня душа померлого зустрічалася з родичами, що залишилися живими. На могилі покійного збиралося все сімейство, люди приносили з собою жертву: їжу і випивку, щоб звершити з померлим, що був у цій могилі, трапезу. Серед принесених страв були пофарбовані на червоно яйця, які закопували в могили, щоб таким чином «пригостити» померлого. Окрім того, покійнику також залишали їжу, випивку, розмовляючи з ним, як із живим.

Християнство ніколи не практикувало поклоніння мертвим. Біблія – книга, в якій записано Боже об'явлення людям, – подає чітке вчення про стан людської душі після смерті. Зокрема, в Біблії йдеться про те, що душа вічна, а тіло тлінне, і після смерті людини її душа повинна буде стати перед судом Божим (Євр. 9:27). Сам Бог Ісус Христос в притчі про багача і Лазаря вчить, що душа після смерті потрапляє в рай або в пекло – третього не дано! І нема ніякого «апеляційного суду», який був би вищий Божого; Його рішення не відмінити, і ті, що живуть на землі, вже не «вмоялять» і не «перетягнуть» покійного з пекла в рай.

Тому так важливо ще за життя відізнатися на заклик Божий, покаятися перед Богом у гріхах і сваволі, визнати Ісуса Христа своїм Господом і Спасителем і почати дотримуватися Його заповідей. Лише таким чином можна одержати прощення гріхів і надію на спасіння душі. А ставши частиною місцевої церкви, людина зможе навчитися застосовувати Божі принципи на практиці в повсякденному житті.

Окрім того, Господь Бог дуже суворо забороняє живим шукати спілкування з мертвими, розмовляти з ними, запитувати поради, вилити перед ними душу, дізнаватися в них про майбутнє. У Біблії написано: «Нехай не знайдеться між

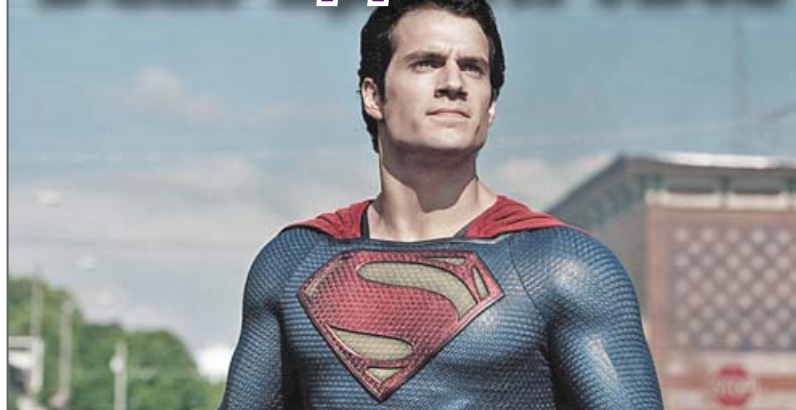
тобою такий, хто переводить свого сина чи дочку через огонь, хто ворожить ворожбу, хто ворожить по хмарах, і хто ворожить по птахам, і хто чарівник, і хто чорнокнижник, і хто викликає духа померлого та духа віщого, і хто питає померлих. Бо гідота для Господа кожен, хто чинить таке, і через ті гідоти Господь, Бог твій, виганяє їх перед тобою. Бездоганий будеш ти перед Господом, Богом своїм» (5 М. 18:10-13).

Якщо ви хочете вшанувати пам'ять померлих, відвідайте могилку, впорядкуйте її, посадіть деревце. Але зробіть це не в неділю, яка призначена для вшанування Бога. Не дозволяйте поганській традиції обманювати вас і не піддавайте свою душу небезпеці. Зберігайте розсудливість! Якщо у вашому серці – гіркота, біль, безвихідь, то не говоріть з мертвими, вони вам допомогти все одно не зможуть! Краще довірте свої почуття Господеві – Єдиному, Хто може дати віху, милість і своєчасну допомогу.

Апостол Павло про це написав так: «Ні прощо не турбуйтеся, а в усьому нехай виявляються Богові ваші бажання молитвою й проханням з подякою. І мир Божий, що вищий від усякого розуму, хай береже серця ваші та ваші думки у Христі Ісусі» (Фил. 4:6-7).

Ольга БЕРГЕР.
Бакалавр теології.

ГЕРОЇ ВСЕРЕДИНИ НАС

Жодна фантастична історія не обходиться без супергероя. На початку це така собі посередня особа, яка володіє якимсь даром, таємницею. Ніхто не бачить в цій людині потенційного героя, але до кінця історії вона вчиться користуватися своїм даром і перемагає ворога.

Ві зустрічали цей сюжет у фільмах або у книгах. Згадаймо фільми «Голодні ігри», «Супермен», «Матрицю» тощо. Ця сюжетна лінія знаходить відгук у глибині людського серця. Чому? Існують певні причини того, чому героїчний сюжет торкається нашого серця: ми створені, щоб бути героями. Ми появляємося в цьому грішному світі безпомічними і беззахисними.

Але існує подарунок, таїна, сила, які допомагають нам перемагати. Як тільки нам вдається це виявити – ми вчимося застосовувати все це на практиці. Ми, як і супергерої фантастичних історій, стикаємося з багатьма перешкодами, але ми спасенні й оснащені всім необхідним, щоб перемагати і допомагати звільнятися іншим людям.

Біблія називає це силою воскресіння. Апостол Павло порівнює наше нове життя з дорогоцінним скарбом, захованим у глиняній посудині. Ми – глиняні посудини з прихованим даром (2 Кор. 4:7), а всередині нас – повнота Самого Бога.

Звичайно, зовні ви можете виглядати зовсім звичайною людиною, але всередині вас є сила воскресіння і життя Самого Бога. Живіть цим. Ми так потребуємо героїв, сповнених Духом Святим, які вміють користуватися дарами Божими. Божа сила проявляється через життя тих, хто осягнув це.

ЧИ ПОВИННІ ХРИСТІЯНИ ТОЛЕРАНТНО СТАВИТИСЯ ДО РЕЛІГІЙНИХ ПЕРЕКОНАНЬ ІНШИХ ЛЮДЕЙ?

У наш вік толерантності моральний релятивізм розцінюється як чеснота. Мовляв, усі філософські ідеї, всі системи вірувань однаково гідні і заслуговують на рівноцінну повагу.

Ця теорія проголошує, що люди, які проповідують «єдино правильне вчення», – недалекі й малоосвічені фанатики.

Цілком природно, що різні релігії роблять взаємно виключні заяви, а релятивізм не в змозі самими лише логічними доказами їх примирити. Наприклад, Біблія стверджує, що «людям призначено вмерти один раз» (Євр. 9:27), а деякі східні релігії дотримуються ідеї реінкарнації. То чому вірити – ми помираємо один раз чи кілька? Обидві версії не можуть бути правильними. Релятивізм визначає істину, щоб створити парадоксальний світ, в якому різні «істини» можуть співіснувати.

Ісус сказав: «Я дорога, і правда, і життя. До Отця не приходять ніхто, якщо не через Мене» (Ів. 14:6).

Християни прийняли правду не тільки як вчення, але й як Особистість. Визнання християнами цієї правди, певним чином, відділяє їх від людей із так званими «широкими поглядами» на життя.

Християни публічно заявляють, що Ісус Христос воскрес з мертвих (Рим. 10:9-10). Як тоді вони можуть мати «широкі погляди» на твердження, що Христос ніколи не воскресав, якщо вони правдиво вірять в Його воскресіння? Для християн заперечення Слова Божого – це зрада Господа.

Однак навіть коли дискусія чи обговорення ведуться про серйозні позиції і доктрини, християни зобов'язані проявляти стриманість і повагу. Не погоджуватися з переконанням людини – це одне, а не погоджуватися з самою людиною – зовсім інше. Ми повинні максимально дотримуватися правди і водночас маємо бути наповнені благодаттю та правдою (Ів. 1:14).

Апостол Петро сказав чудові слова з цього приводу: «...завжди готовими будьте на відповідь кожному, хто в вас запитає рахунку про надію, що в вас, із лагідністю та зо страхом» (1 Петр. 3:15).

Про ідолопоклонство

Ідол – це те, що керує нашим серцем. Те, що ми цінуємо більше, ніж Бога. Тому і для віруючих людей існує небезпека ідолопоклонства. «Дітоньки, бережіться від ідолів» (1 Ів. 5:21).

Ідоли вкорінюються в нашому серці: «Сину людський, ці мужі допустили своїх божків у своє серце» (Єз. 14:3).

Ідолопоклонство серця завжди виражається в поведінці: «...а спотикання провини своєї поклали перед обличчям своїм» (Єз. 14:3).

Ідолопоклонство серця веде до втрати спілкування з Богом:

«Я, Господь, відповім, згідно з цим, згідно з многою його божків» (Єз. 14:4).

Поклоняючись ідолам, ми стаємо Богові чужими: «... всі вони віддалилися від Мене через своїх божків» (Єз. 14:5).

Змінюючи обставини життя, ми ніколи не позбудемося ідолів у серці (1 М. 31:22-34).

Бог очікує покаєння ідолопоклонників: «Так говорить Господь Бог. Наверніться, і відступіть від ваших божків» (Єз. 14:6).

Господь карає за ідолопоклонство, показуючи, що тільки Він гідний поклоніння: «І зверну Я лице Своє проти цього чоловіка, і вчиню його за знака та за приповідку, і вигублю його з-посеред Свого народу, і пізнаєте ви, що Я – Господь!» (Єз. 14:8).

ГОТОВІ ПОМЕРТИ ЗА ВІРУ

Біблія розповідає про смерть лише одного апостола – Якова (Дії 12:2). Йому відтіяли голову. Обставини смерті інших апостолів нам відомі лише з церковних переказів, які не настільки надійні, як Святе Писання. За одним із цих переказів апостол Петро був розп'ятий вниз головою в Римі – так було виконане пророцтво Ісуса (Ів. 21:18).

Матвій був замучений в Ефіопії і вбитий мечем. Івана вкинули у величезний котел з киплячою олією за часів переслідувань християн у Римі. Та все ж дивом він уникнув смерті і був засланий на рудники острова Патмоса, де й написав свою пророчу книгу Об'явлення. Пізніше був звільнений і повернувся на територію сучасної Туреччини. Де й помер від старості – єдиний апостол, що помер своєю смертю.

Яків, брат Ісуса (неофіційний апостол), що керував церквою в Єрусалимі, був скинутий з південно-східного крила храму (з висоти понад 30 метрів), відмовившись зректися своєї віри в Ісуса Христа. Коли вороги виявили, що він пережив падіння, то забили його до смерті. Це було те саме крило

храму, куди сатана приводив Ісуса під час спокуси. Варфоломій, також відомий як Нафанаїл, був місіонером в Азії. Він проповідував у Туреччині і загинув за віру у Вірменії від побиття батогами.

Андрій був розп'ятий у Греції. Його тяжко побили семеро вояків, а потім його, щоб продовжити агонію, прив'язали шнурами до хреста. Очевидці свідчили, що коли його вели на розп'яття, Андрій прив'язав хрест такими словами: «Я вже давно чекав цієї радісної години!». Він продовжував проповідувати своїм мучителям протягом двох днів, поки не помер.

Апостол Хома був заколотий списом в Індії під час однієї зі своїх місіонерських мандрівок.

Матвій, якого обрали апостолом замість зрадника Юди Іскаріота, був побитий камінням, а потім йому стяли голову.

Апостол Павло був підданий катуванням, а потім обезголовлений за наказом імператора Нерона в Римі в 67 році до н. е.

Та не так важливо, як померли апостоли. Важливо те, що всі вони були готові померти за свою віру. Ніхто не піде на смерть за неправду. Той факт, що всі апостоли готові були померти жахливою смертю, відмовляючись зректися своєї віри в Христа, – найбільший доказ того, що вони справді були свідками воскресіння Ісуса Христа.

ВІРУЮ

Влада, здобута в стражданнях

«Перше, що відчуває людина, яка прийняла Бога як свого Спасителя й Цілителя, – це відчуття своєї влади. Кожен християнин повинен усвідомлювати, що в нього є влада над гріхом. Просвітлена Богом душа повинна відчувати також свою владу над хворобою». Джон Лейк.

Восьмеро із 16 дітей сім'ї Лейків, четверо братів і четверо сестер, померли від різних хвороб. І один із синів, Джон, ось що писав про свою родину: «32 роки в нашій сім'ї постійно хтось хворів. І увесь цей час над нашим домом витала тінь хвороби». Його дитинство було повне спогадів про «хвороби, лікарів, доглядальниць, лікарні, труни, кладовища й могили; про матір з розбитим серцем і вбитого горем батька, який намагався забути скорботи минулого, щоб допомогти живим членам сім'ї, які потребували любові й турботи».

Джон Грем Лейк народився 18 березня 1870 року в Онтаріо, Канада. Згодом батьки переїхали до США. У 16 років він віддав своє життя Господу на зібранні Армії спасіння. Лейк хотів присвятити своє життя служінню, тому вступив у методистську школу служіння, яку невдовзі через певні обставини залишив. А згодом зустрів Джени, з якою й одружився 5 лютого 1893 року.

Дженні ідеально пасувала Джону Лейку. Вона була наділена чудовим почуттям гумору, гнучким розумом, сильною вірою в Бога й глибокою духовною чутливістю. Лейк високо цінував поради й підтримку своєї дружини.

Та через два роки чудового сімейного життя в дім Лейків вкралася хвороба. Лікарі поставили Джени діагноз – туберкульоз і хвороба серця. Через аритмію вона часто неприємно мліла – і Джон не раз знаходив її неприємною на підлозі. Стан Джени погіршувався, і в 1898 році лікарі сказали, що для неї вже більше нічого не можна зробити.

Будьмо рішучими!

Лейк стикнувся з кризою у своєму житті. Де сила Бога? Уся його сім'я страждала від хвороб. Його брати були інвалідами через постійні внутрішні кровотечі протягом 22 років. Його сестра, віком 34 років, хворіла на рак грудей. Ще одна помирала від хвороби крові. І тепер найближча його серцю людина, Джени, була на порозі смерті.

Та свого часу сам Лейк пережив зцілюючи Божу силу. Замолоду він страждав від ревматизму. Коли біль у ногах став просто нестерпним, він поїхав до Джона Александра Дауї до Чикаго. Там літній чоловік поклав на нього руки – і сила Бога зійшла, його ноги одразу ж зміцнилися.

Після свого зцілення Лейк привіз у дім Дауї свого брата-інваліда, який також був зцілений. Потім привіз свою сестру, яка помирала від раку грудей. Вона теж отримала зцілення. Біль минув, і велика ракова пухлина розсмокталася за декілька днів.

Смерть? Цього не буде!

Друга його сестра хворіла навіть після багатьох молитов за неї. Джон також планував відвезти її в Цілительний дім Дауї. Але перш ніж йому вдалося зробити це, зателефонувала мама й сказала, що сестра помирає. Коли Лейк прибув додому, сестра була без тям, пульс не прослуховувався... Джон подивився на дитячку сестри, яке лежало в колісці, і подумав: «Вона не повинна померти! Цього не буде!». Лейк відправив телеграму Дауї зі словами: «Моя сестра при смерті, але мій дух не дає їй піти. Вірю, що коли ти помолишся, Бог зцілить її». Дауї відповів: «Тримайся за Бога. Я молюся, вона буде жити».

Прочитавши ці слова, Лейк владно повстав проти сили смерті, забороняючи їй в ім'я Ісуса. Менше ніж за годину сестра повністю опритомніла. А через п'ять днів приєдналася до сім'ї за обіднім столом.

Але все це було раніше, а тепер його люба дружина страждає, і її стан погіршується.

28 квітня 1898 року, коли, здавалося, годинник відбивав останні години життя Джени, а знайомий служитель порадив Лейку змиритися з Божою волею і прийняти її смерть, у повному відчаї він кинув свою Біблію в стіну каміна. Книга розгорнулася на 10-му розділі Дій апостолів. Коли Джон підійшов, щоб підняти її, поглянув упав на 38-й вірш: «... Ісуса, що був із Назарету, як помазав Його Святим Духом і силою Бог. І ходив Він, добродіючи й усіх уздорюючи, кого по неволив диявол, бо Бог був із Ним».

Слова «кого по неволив диявол» потужно пронизали його розум. Це значить, що хвороба Джени чи будь-яка інша хвороба – не від Бога! І якщо Лейк – Боже дитя через Ісуса, то тоді Бог із ним, як Він був із Ісусом. Тепер Джон був переконаний, що саме диявол намагається вкрасти матір у його дітей. Саме диявол руйнує його життя.

Тоді Лейк розгорнув Євангеліє від Луки, 13:16, і прочитав: «Чи ж що дочку Авраамову, яку сатана був зв'язав вісімнадцять ось років, не належить звільнити її?». З повною впевненістю у тому, що тільки Дух Святий може принести це звільнення, Лейк вирішив дати Богові, а не дияволу останнє слово. Він увійшов у спальню й проголосив перед видимим і невидимим світом, що його дружина буде зцілена точно о дев'ятій тридцять ранку.

Коли настала дев'ята тридцять, Лейк схилив коліна біля ліжка Джени й закликав Бога. І в ту мить тіло дружини здригнулося, зник параліч, серцебиття нормалізувалося, кашель зупинився, дихання відновилося й температура нормалізувалася. Одразу ж!

Спочатку Лейк почув слабкий звук із уст Джени. А потім вона вигукнула: «Слава Богу, я зцілена!». Це навіть налякало його, тому що такої сили в її голосі він не чув уже кілька років.

Перші кроки служіння

Після зцілення Джени багато людей стали приходити в дім Лейків, щоб за них помолилися. І Бог відповідав на молитви Джона.

За мірками того часу Джон Г. Лейк був дуже успішним, він здобув доволі серйозний капітал. Але Боже покликання служити людям всередині нього зростало. Певний час він міг балансувати між своїм успіхом у світі і зростанням у Бозі. Він навчився ходити в душі, про що писав: «Мені стало легко відгороджуватися від ходу життя. Поки мої руки й думки були зайняті звичними щоденними турботами, мій дух зберігав спілкування з Богом». Навчаючись зберігати зв'язок з Богом у своєму душі, Лейк поступово наближався до ідеального

Ось так запрошували на служіння Лейка, 1924 р.

часу для свого служіння. Він не рвався вперед, випереджуючи Бога, і не змушував свою сім'ю страждати. Але коли настав час, він зміг все продати, тому що навчився великій вірі.

Африка кличе

Начальник Лейка погодився дати йому відпустку на три місяці для проповіді Євангелія, застерігши, що навряд чи йому ще раз вдасться пожертвувати заробітками заради релігійних мрій. Лейк подякував начальнику за все, що той зробив, і залишив роботу. Коли минуло три місяці, він сміло заявив: «Я навіки покинув з усім, крім проголошення та донесення Євангелія Ісуса Христа». Він більше ніколи не повертався на свою роботу.

У 1907 році Джон і Джени продали все своє майно і вирішили повністю присвятити себе Богові. Під час служіння в північній частині штату Іллінойс Дух Божий сказав Лейку: «Йди в Індіанаполіс. Підготуйся до зимової кампанії і винаймай великий зал. А навесні ти поїдеш в Африку». Коли він повернувся додому, щоб розповісти про це Джени, вона вже знала про цей план, тому що Господь сказав про це і їй.

Якогось ранку Лейк відчув спонуку почати піст. Він шукав Господа протягом шести днів, і тоді йому було сказано, що віднині він почне виганяти демонів. За цим прийшло вміння розрізняти й виганяти злих духів, і дуже швидко Лейк навчився рухатися в цій сфері з неймовірною швидкістю.

Духовний циклон

Коли настав час їхати в Африку, Бог дивовижно забезпечив їхні матеріальні потреби. У Йоганнесбурзі, де вони зупинилися, їх зустріла одна жінка-американка, яка запропонувала свій дім для їхньої сім'ї, бо таке відкриття вона отримала від Бога.

На першій недільній проповіді Лейка були присутні понад 500 зубу. Результатом стало потужне проголошення, і за декілька тижнів безліч людей із Йоганнесбурга та навколишніх районів були спасені, зцілені та хрещені Духом Святим.

Одним із основних складників цих чудесних служінь була могутня демонстрація відповідей на молитви. Чутки про це поширилися, і сотні людей ринули в Йоганнесбург, щоб отримати відповідь на молитву. Після закінчення зібрань місцеві жителі йшли за проповідниками до їхніх домів, ставлячи запитання, щоб більше дізнатися про Бога. Там також було явлено багато великих зцілень. Зранені, хворі та немічні люди вишкочувалися вздовж сцени й виходили з приміщення після молитви з криками: «Бог зцілює мене!».

У Йоганнесбурзі Лейк менше ніж за рік відкрив сто церков. Контроль за їхньою роботою вимагав частих поїздок. Саме через це він не зауважив, що його дружина Джени стала гірше почуватися. І 22 грудня 1908 року вона померла, коли він проводив служіння в пустелі Калахарі. Причиною смерті було недоїдання та фізичне виснаження. Поки Джон був у від'їзді, натовпи хворих чекали його повернення, лежачи на лузі біля його дому. Тому Джени годувала їх, використовуючи невеликий запас їжі, які в неї були, нехтуючи своїм здоров'ям.

Лейк був приголомшений цією

смертю, для нього це був дуже важкий час, невідомий біль супроводжував його багато років.

Служіння в Америці

До часу від'їзду Джона Лейка з Африки зусиллями його служіння було підготовлено 1250 проповідників, відкрито 625 церков і звершено 100 000 навернень. Точної кількості чудес, які відбувалися на служіннях, підрахувати неможливо.

Лейк повернувся в Америку в 1912 році. Через рік Джон зустрівся з Флоренс Світцер з Мілуокі, штат Вісконсін, та одружився з нею. У наступні роки вони стали батьками п'ятих дітей. Флоренс була чудовою стенографісткою й відповідала за запис та зберігання багатьох його проповідей.

Завдяки одному своєму другові Лейк отримав можливість безкоштовно пересуватися країною. Спочатку він поїхав у Спокейн, штат Вашингтон, де організував кімнати зцілення. Дуже часто в місцевих газетах з'являлися свідчення про дивовижні зцілення, які отримували люди. Одна жінка свідчила, що втратила жіночі органи, але завдяки зціленню змогла знову народжувати – і показала свого чудового малюка. Інша жінка розповіла про чудесне зцілення колінної чашечки – після молитви кістка стала на місце без болю менше ніж за годину. Ще одна жінка з невиліковним раком повністю зцілилася після молитви. Інша жінка миттєво отримала оздоровлення від ревматоїдного артриту, і її кістки набули нормального вигляду, а також у неї дивним чином виросла мочка вуха, без якої вона народилася.

Але найдивовижніший випадок був пов'язаний з паралізованим хлопчиком. Казали, що його голова мала вигляд перевернутої яхти. Лікарі оголосили, що нічого не можна зробити, поки йому не виповниться 12 років, але й тоді операція буде дуже небезпечною. Однак після молитви кістки хлопчика пом'якшали, голова розширилася і його скелі відновилися, набувши нормального вигляду. Параліч також дивним чином зник – і хлопчик став говорити, як інші діти.

Згідно з урядовою статистикою, між 1915 і 1920 роками Спокейн був «найбільш здоровим містом у світі» завдяки служінню Джона Лейка. Документація самого Лейка свідчить, що в кімнатах зцілення отримувало оздоровлення до 200 людей на день і що більшість із них не були членами церкви.

Як Лейк пояснював усі ці неймовірні зцілення? Як приклад він любив згадувати сестру Еттер, яка мала сильний духовний вплив на його життя. «Коли ми бачимо святі спалахи небесного полум'я в житті людини, як у нашій сестрі Еттер під час чийогось зцілення, то це тому, що її

свідомість і Христос у ту мить єдині. Вона розчиняється в Бозі. Я бачив, як жінка, яка помирала, задихаючись, була зцілена за 30 секунд, коли сестра Еттер вигнала з неї демона. Полум'я Боже, вогонь Його Духа, десять секунд зв'язку зі Всемогутнім Христом біля престолу Божого – ось секрет усього».

Боротьба за П'ятидесятницю

У травні 1920 року Лейк зі Спокейна вирушив у Портленд, штат Орегон, де роз'їжджав як апостол і певний час був пастором. А згодом розпочав служіння зцілення.

У Портленді Лейк побачив видіння, у якому йому явився ангел. Ангел розгорнув Біблію на книзі Дій, вказавши на злиття Духа в день П'ятидесятниці. Ангел також привернув увагу Лейка до інших духовних явищ і відкриттів у цій книзі й сказав: «Ось П'ятидесятниця, яку Бог дав через серце Ісуса. Борися за неї. Змагайся за неї. Учи людей молитися за це. Тому що це й тільки це дасть відповіді на запити людського серця й владу перемогти сили темряви».

Відтоді Лейк боровся за виконання Слова Господнього з іще більшою силою. Протягом наступних 11 років він їздив по всій Америці, повністю присвятивши себе праці. Для досягнення надприродних цілей Джон закликав кожного віруючого до сили П'ятидесятниці. Він був наділений дивовижною здатністю підтримувати віру й відкриття в серцях своїх слухачів. Служителі, які вчилися в нього, невдовзі розпочинали власні служіння віри, які виливалися в дивовижні зцілення.

У 1924 році Лейк був відомий у всій Америці як провідний зцілюючий євангеліст. Він заснував 40 церков у США та Канаді, у яких відбувалося так багато зцілень, що його стали звати «доктор Лейк».

Царювання на небесах

День Праці в 1935 році припав на спекотну неділю. Сім'я Лейка відвідала пікнік у недільній школі, і Джон повернувся додому геть стомленим. Він ліг відпочити, Флоренс попросила його побути вдома, поки вона сходить у церкву на вечірнє служіння. Та коли вона повернулася додому, побачила, що у Джона стався інсульт. Два тижні він був дуже слабким, майже весь час непритомним. А 16 вересня 1935 року Джон Г. Лейк відійшов до Господа. Йому було 65 років.

Якби ми повною мірою усвідомили велич влади Ісуса та сенс нашого становища в Ньому, як це зробив Лейк, кожен народ підносив би хвалу Богові. І всі демонічні режими рухнули б під цим авторитетом. Джон Г. Лейк показав, що такий стиль життя можливий, і він приносить радість тим, хто обирає його.

Тому не переставаймо жити в тому, що Бог дав нам через Христа Ісуса. Дозвольмо Духу Святому відкрити нам наше небесне становище, а потім займімо своє місце й змінимо народи для Бога.

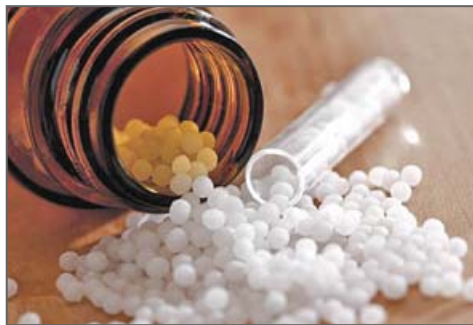
(За книгою Роберта ЛІАРДОНА «Божі генерали»).

Гомеопатія і християнство

Питання про сумісність християнської віри з нетрадиційною медициною, зокрема, з популярною в багатьох країнах гомеопатією, продовжує викликати інтерес. На Інтернет-форумах і в блогах можна почути від категоричного «ні» до впевненого «так».

Гомеопатичні препарати викликають суперечливі оцінки через свою незвичайну природу. Вчені ставляться до гомеопатії скептично, дехто вважає її шарлатанством. Але через очевидні позитивні результати вона користується великою популярністю в багатьох країнах. Багато християн лікуються подібними ліками, хоча й не розуміють їхнього походження.

У чому ж суть гомеопатії і якими методами діагностики вона користується? Відповідь на ці питання допоможуть християнам зрозуміти, чи не шкодить гомеопатія їх духовному здоров'ю.

Щоб приготувати гомеопатичні ліки, сировину (продукт рослинного, тваринного або мінерального походження) змішують з алкогольним розчином, у результаті чого виходить так званий «материнський розчин». Приготування ліків пов'язане з його багаторазовим розведенням. У першому розведенні одну частину активної речовини змішують з 99 частинами розчину води і алкоголю. Далі одну частину отриманої рідини знову змішують з 99 частинами води і алкоголю. І так кілька разів. На упаковці зазвичай є позначення: 15 CH, 5 CH, де число показує, скільки разів ліки були розведені.

Гомеопатичні засоби виготовляють у вигляді таблеток, сиропів, гранул і т. д. Гранули, виготовлені з сахарози і лактози, просочують

«гомеопатично активними» речовинами. Вміст початкової субстанції в ліках незначний, навіть гомеопати визначають його як «нескінченно малу дозу». Болгарський фізик Тінчев пише: «Активна речовина в гомеопатичних ліках розведена так сильно, що на один атом його припадають мільйони атомів розчинника». Це одна з особливостей, яка спонукує нас замислитися над питанням, що саме там лікує, якщо препарат майже не містить самої активної речовини.

ЩЕ ОДНА ОСОБЛИВІСТЬ – САМ ПРОЦЕС ПРИГОТУВАННЯ

Збовтування рідини (гомеопати називають його динамізацією, або потенціюванням) нібито посилює лікувальні властивості розчину. У деяких грецьких православних джерелах стверджується, що під час збовтування розчинів таємно вимовляють заклинання, але самі гомеопати заперечують це, як і будь-який зв'язок з магією.

Деякі намагаються пояснити процес збовтування науково: «У процесі динамічного розведення активної речовини в гомеопатичних засобах відбувається перехід у мікроскопічних масштабах від класичного до квантового рівня».

Засновник гомеопатії Самуель Ганеман у своєму творі «Орган лікарського мистецтва» пише: «Наявність цілющої енергії не може бути пов'язана ні з атомами потенційних ліків, ні з будь-якими фізичними або математичними особливостями будови їхньої поверхні, за допомогою яких багато хто намагається пояснити наростаючу енергію при потенціюванні, тому що ґрунтуються на занадто матеріалістичному думанні. Радше в лікарських розчинах невидимо присутня звільнена специфічна цілюща сила, яка динамічно впливає на весь організм через контакт з його живими волокнами. Вона не передає, однак, нічого матеріального, незалежно від того, якою мірою розведено ліки».

Звідси випливає, що наукове пояснення для гомеопатії неможливе, і її походження не ґрунтується на наукових дослідженнях, а є чисто експериментальним.

Ганеман розумів хворобу так: «Треба розглядати природну хворобу не як якусь шкідливу матеріальну речовину, яка є всередині людини або поза нею, а як щось, що викликає

певний ворожий духовний фактор. Він, як інфекція, порушує духовний принцип життя в організмі, вимучуючи його, подібно до злого духа, і викликаючи порушення в нормальному плині його життя».

Лікування хвороби, згідно з Ганеманом, – також духовний процес: «Хвороби не можуть бути усунені інакше, як за допомогою духовних (динамічних), що впливають на духовну життєву силу, ліків». Крім того, Ганеман пише: «У лікарських розчинах невидимо присутня звільняюча специфічна цілюща сила». І далі говорить про те, що одним із способів впливу на хворобу є магнетизм (його також використовують екстрасенси). «За допомогою магнетизму, – продовжує Ганеман, – сильна воля людини, яка впливає на хворого через контакт і навіть на певній відстані, може передати йому життєву енергію від здорового магнетизатора».

Різнити між магнетизмом і гомеопатією полягає тільки в методі, за допомогою якого передається лікувальна сила, а сила – та ж, і об'єкт – той самий (життєва сила хворого). Однак при застосуванні цих методів хворий дуває, що лікувальна сила виходить від ліків або від магнетизатора, тоді як насправді вона має надприродне, демонічне походження.

Сучасні гомеопати НЕ ПОЯСНЮЮТЬ, ЗВІДКИ БЕРЕТЬСЯ ЛІКУВАЛЬНА СИЛА ЇХНІХ ПРЕПАРАТІВ

Вони хіба що багатослівно і необґрунтовано твердять про «енергоінформаційні» процеси. В одній з рекламних брошур читаємо: «Навіть якщо механізм дії гомеопатичних ліків не повністю відомий, вважається, що вони стимулюють організм і активізують потенціал здоров'я, закладений в нас самих».

Гомеопат Володимир Журавльов так пояснює дію препаратів: «Гомеопатичний препарат має енергоінформаційний заряд, яким і здійснюється вплив на меридіани. Більше того, гомеопатичні препарати діють навіть в руці, без прийому». І далі: «Інформаційне поле всередині препарату залежить від людини, яка цим займається, від її доброго або поганого настрою. Так, у старих гомеопатичних аптеках рекомендували працювати тим, хто добре виспався, у кого все нормально в сім'ї».

А ось слова Валентина Федосова з клініки

альтернативної медицини «Інтермед»: «Злість людини не повинна перебувати поряд з гомеопатичними препаратами, тому що вона «закриває» їх. На гомеопатичних препаратах записані певні вібрації, як і на магнітній стрічці».

ГОМЕОПАТІЮ НЕ ВИЗНАЮТЬ МЕДИЦИНОЮ В ДЕЯКИХ КРАЇНАХ ЄВРОПИ

Скажімо, в Італії гомеопатія не визнається. Звернімося до публікацій CICAP – Італійського комітету з контролю за твердженнями про паранормальні явища. Уже сам факт, що гомеопатія перебуває «в компетенції» цього комітету, наводить на роздуми.

Доктор хімічних наук Сільвано Фузо, член цього комітету, стверджує: ніхто ще не довів, що ефективність гомеопатії перевершує ефект плацебо. Більше того, концепції гомеопатів – динамізація, енергоінформація – не належать до сфери науки.

Часто ті, хто довіряє гомеопатії, відмовляються від науково обґрунтованих типів терапії, що нерідко призводить до найважчих наслідків. Фузо впевнено асоціює гомеопатію з рухом «Нью-Ейдж», послідовники якого прагнуть до способу життя, сумісного з природою. У цьому плані гомеопатія та інші види «м'якої терапії» мають великий успіх. Проте «натуральне» не означає безпечне. Якщо йти за цією логікою, то і сама хвороба є натуральною.

Багато прихильників гомеопатії пояснюють ефективність препаратів «містичною життєвою енергією», стверджуючи, що традиційна медицина не в змозі дати пояснення дієвості гомеопатії. Саме поняття «енергії» має чітке наукове визначення, але в устах прибічників псевдонауки воно набуває найфантастичніших обсягів. Словом «енергія» пояснюється все на світі, однак не пропонується ніяких доказів існування самого феномена.

Сучасні гомеопати приділяють велику увагу психологічному та емоційному стану пацієнта, що і пояснює довіру, з якою звертаються до гомеопатів. Гомеопат ставиться до пацієнта не як до організму, а як до особистості. І це не завадило б узяти на замітку лікарям. Коли традиційна медицина буде відповідати і психоемоційним потребам пацієнта, можна сподіватися, що люди перестануть шукати ірраціональних рішень та ілюзій.

Коли не до жартів...

Був час, коли регулярні цикли Трейсі місту Дарвін, що в Австралії, не завдавали значної шкоди, тому його жителі до них протягом останніх років якось вже і придивлялися. 1974 року, оповіщуючи про наближення стихійного лиха, у черговий раз завилі сирени. Жителі міста в цей період готувалися до якихось свят і не надали повідомлення особливої уваги. Думали, що й цього разу лихо обійде їх стороною.

Усвідомлення небезпеки прийшло надто пізно – коли пориви вітру стали зривати дахи будинків і трощити стіни. До ранку від Дарвіна залишилися лише руїни, місто перетворилося на звалище уламків споруд. Жертв буревію було б набагато менше, якби люди належно сприйняли загрозу, яка нависла над їхнім життям.

А ось ще одна історія. У Колумбії неподалік міста Армеро багато місяців давав про себе знати вулкан Руїс. Постійне дрижання гори не викликало в людей реакції. Вони придивлялися до цього «потрушування». Близьке сусідство з вулканом абсолютно перестало їх непокоїти. Коли владі міста стало відомо про те, що відбудеться виверження вулкана, вона не оповістила про це жителів.

Засоби масової інформації запевняли, що особливих причин для хвилювання немає і все минеться.

13 листопада 1985 року почалося потужне виверження вулкана. Лава розтопила сніг та лід, якими була вкрита вершина гори, і селеві потоки забрали життя понад 20 тисяч жителів міста, в якому жило 29 тисяч чоловік. Ця подія за кількістю жертв внаслідок вулканічних вивержень займає четверте місце у світі.

Історія знає багато таких подій. І Біблія також розповідає про такого роду випадки. Ісус Христос, звіщаючи про прийдешні події, спонукував правильно готуватися до них. У Своїх повчаннях Він повертався в минуле: «Як було за днів Ноевих, так буде і прихід Сина Людського. Бо так само, як за днів до потопа всі іли й пили, женилися й заміж виходили, аж до дня, «коли Ной увійшов до ковчегу», і не знали, аж поки потоп прийшов та й усіх забрав, – так буде і прихід Сина Людського» (Мт. 24:37-39); «Так само, як було за днів Лотових: іли, пили, купували, продавали, садили, будували; того ж дня, як Лот вийшов із Содому, – огонь із сіркою з неба линує і всіх погубив. Так буде й того дня, як Син Людський з'явиться!» (Лк. 17:28-30). За днів Ноя увесь світ був потоплений в воді, за днів Лота міста Содом і Гоморра перетворилися на згарище.

До цього Лот проживав в чудовій місцевості, багатій на природні ресурси. Землю щедро напували води річок, вона була вкрита цвітом квітів, всюди буяли зеленіючі трави. Завдяки цьому мешканці Содому і

Гоморри жили заможнo. Таке процвітання призвело до безтурботності. Почав прогресувати гріх. Праведний Лот був свідком того, як населення міст потопало в беззаконні, захлянулося аморальною поведінкою. Він на це дивився, і його душа страждала.

Одного разу Божі ангели прийшли в місто, в якому проживав Лот. За наполяганням чоловіка знайти в його оселі прихисток вони зайшли в його дім. «І сказали ті мужі до Лота: Що ти в тебе тут? Зятів і синів своїх, і дочок своїх, і все, що в місті твоє, – виведи з цього місця, бо ми знищимо це місце, бо збільшився їхній крик перед Господом, і Господь послав нас, щоб знищити його» (Бут. 19:12-13).

Ось таким категоричним та безапеляційним було рішення Бога за злочиняння людей цієї місцевості. «І вийшов Лот, і промовив до зятів своїх, що мали взяти дочок його, і сказав: «Уставайте, вийдіть із цього місця, бо Господь знищить місто». Але в очах зятів він здавався як жартун» (Бут. 12:14).

Існує багато різновидів гумору та сатири. Один із них – видати надумане за дійсне і таким чином налякати когось. Потім зі стривоженої поведінки слухача посміятися. Думаю, багатьом із нас запам'яталися моменти шкільного життя, коли однокласники розігравали когось із учнів. З цим ми зустрічаємося і в дорослому житті.

Щось подібне сталося з Лотовими зятями. Люди навколо чинили гріхи – беззаконня стало способом їхнього життя. Зрозуміло, Лотові докори,

повчання та застереження були звернуті найперше до близького оточення. Жінка та дочки були навченими і знали Бога. Зятям, які увійшли в коло цієї сім'ї, довелося вислуховувати найбільше. Очевидно, Лот зупиняв їх в неправильних вчинках, попереджаючи, що «Господь святий, Він карає за гріх, Його суди звернені на всяке зло, Він не забариться, Хлопці, зупиніться!» і таке інше... Кожна така нотація сприймалася дедалі спокійніше і байдужіше. І коли Лот повідомив, що Господь знищить місто, а тому потрібно втікати, вони сприйняли це як чергову вигадку, як жарт, до яких вже й звикли. Та насправді сталося те, про що неодноразово казав Лот. «А коли зійшла світова зірниця, то Ангели приналяли Лота, говорячи: «Уставай, візьми жінку свою та обох дочок своїх, що знаходяться тут, щоб тобі не загинути через гріх цього міста». А що він вагався, то ті мужі – через Господню до нього любов – схопили за руку його, і за руку жінки його, і за руку обох дочок його, і вивели його, і поставили поза містом. І сталося, коли один з них виводив їх поза місто, то промовив: «Рятуй свою душу, – не оглядайся назад себе, і не затримуйся ніде в околиці. Ховайся на гору, щоб тобі не загинути» (Бут. 19:15-17).

Напевно, Лот не міг просто так залишити своїх зятів, яких старано наперва на дорогу правди. Він їх переконав, наполягав, напирав, а тому й під загрозу поставив власне життя, бо не хотів без них залишити місто. Проте його слова не зворушили їхніх сердець, і вони твердо та

непохитно трималися свого – «тесть жартує», «укотре хоче з нас посміятися», «з нас досить насмішок», «досі нічого з ними не трапилося», «поживемо – побачимо». Лотові зяті мали можливість врятуватися, але не скористалися нею, бо його слів не сприйняли серйозно.

«І Господь послав на Содом та Гоморру дощ із сірки й огню, від Господа з неба. І поруйнував ті міста. І всю околицю, і всіх мешканців міст, і рослинність землі» (Бут. 19:24-25).

Століттями ми чуємо про прихід Господній, ознаки наближення якого все більше збуваються. Апостол Петро зазначав, що до цього будуть ставитися легковажно, несерйозно: «Насамперед знайте оце, що в останні дні прийдуть із насмішками глузів, що ходитимуть за своїми пожадливістю та й скажуть: «Де обітниця Його приходу? Бо від того часу, як позасинали наші батьки, усе залишається так від початку творіння» (2 Петр. 3:3-4).

За приходу Сина Людського буде, як за днів Лотових: люди будуть їсти, пити, купувати, продавати, садити, будувати. Вони не задумуватимуться, що слова Святого Письма збудуться, і все вміть закінчиться.

Багато хто до візитки про прихід Господній ставиться, як зяті Лотові. І сприймає її за жарт. Тим більше тоді, коли йому не раз про це говориться. І щоб цей «жарт» не був для деякого вирішальним і фатальним, прислухаймося до слів Господа, які звучать все більш переконливіше, та до Його кроків, які стають дедалі чутнішими.

Ігор КРОЩУК.

Манна небесна

Напевне, всі люди від великого до малого чули вислів «манна небесна», який часто може вживатися і в іронічному сенсі: чекати манну з неба – значить нічого не робити, надіятися, що все зробиться само собою.

Тим, хто читає Біблію, відома історія походження слова «манна» – це їжа, якою Бог живив ізраїльський народ в пустелі впродовж 40 років. Коли ізраїльтяни побачили «на поверхні пустині щось дрібне, вузькувате, немов паморозь на землі... казали один до одного: «Ман гу» («Що то?»), бо не знали, що то. А Мойсей відказав їм: «Це той хліб, що дав нам Господь на їжу» (Вих. 16:14-15).

Біблія дає досить детальну характеристику манни: «Вона була, як коріяндрове насіння, біла, а смак її – як тісто в меду» (Вих. 16:31). А ось ще один опис манни: «... вигляд її, як вигляд кришталю. Люди розходилися і збирали її та мололи жорнами або товкли в ступі, і варили в горшку та й робили з неї калачі. А смак її був, як смак олійного коржа. А коли роса спадала на табір, спадала й манна на нього» (Числа 11:7-9).

Можна приблизно уявити, як вона виглядала – відразу приходить на думку й наша теперішня пшенична манна крупа – «манка», яку чомусь так люблять старші і не дуже полюють дітлахи, хоча ця крупа корисна і для тих, і для інших.

В Інтернеті можна знайти масу версій про походження манни. Хоча зауважити основне – вона мала злакове походження, адже Мойсей називає цю їжу хлібом По-друге, як ми прочитали вище, – з манни можна було робити калачі. Псаломспівець так і каже: «... і хлібом небесним Він їх годував» (Пс. 104:40).

В ізраїльтян по виході з Єгипту в пустелі закінчились запаси продуктів, й Господь не забарився дати свою їжу – манну небесну, яка з'являлася з россою, кожен день була свіжою і найголовніше – її вистачало

кожному: «Хліб ангольський їла людина, Він послав їм поживи до ситости!» (Пс. 78:25).

Їсти лише хліб 40 років, скаже якийсь скептик з недовірливою посмішкою на устах. Так, 40 років раціон не мінявся, але це був не простий пшеничний чи якийсь інший хліб, це був хліб з небес, хліб на пряму від Бога, з повним набором поживних речовин і вітамінів, адже в Біблії ніде не вказано, що ізраїльтяни хворіли на авітаміноз чи інші хвороби, пов'язані з одноманітним харчуванням.

Цікаво також те, що Бог встановив норму споживання манни в день – «... у міру їди своєї, гомер на голову, за числом ваших душ...» (Вих. 16:16). Гомер – міра ваги, приблизно 1,8 кілограма. І ось трохи математики: за даними Продовольчої і сільськогосподарської організації ООН (ФАО), мінімальна кількість калорій для середньостатистичної людини на день в усьому світі – приблизно 1800 кілокалорій. У 100 грамах теперішньої манної (пшеничної) муки – приблизно 100 кілокалорій, відповідно в 1800 грамах цього продукту – 1800 кілокалорій. Навіть такі прості приблизні розрахунки показують Божу милість та любов до Свого творіння – людини. Бог забезпечив

Свій народ продуктом харчування з необхідними калоріями – необхідною кількістю білків, жирів та вуглеводів. Ізраїльтянам не потрібно було «додаткових калорій» у вигляді м'яса чи овочів – пам'ятаєте, за чим вони так шкодували, згадуючи єгипетську неволю. Навпаки, небесна манна давала все необхідне для повноцінного життя.

Колись за Радянського Союзу навчали шанобливого ставлення до хліба. Бо щоб виростити, змолоти та спекти хліб, потрібно багато праці, багато ресурсів. З дитинства в пам'яті: ось посів, а ось комбайни жнуть, а ось машинами везуть зерно на тік, далі мелють і аж тоді печуть духмяний хліб. По-друге, і це не дуже афішувалось, – багато людей пам'ятали, що таке голод, що це таке – залишитися без хліба...

Ми живемо в благословенний час. Недавно в супермаркеті моя донька нарахувала 57 видів хлібобулочних виробів. 57! Такого в історії України ніколи не було. Але разом з тим ми, як колись ізраїльтяни в пустелі, можемо нарікати.

«А як маєм поживу та одяг, то ми задоволені будьмо з того» (1 Тим. 6:8). Так пише Свята Біблія. І ще написано: «Не хлібом самим буде жити людина, але кожним Словом Божим!» (Лк. 4:4). Господь приготував для України чудовий подарунок. Україна стане духовною житницею Європи та світу.

І на оновленій землі
Врага не буде, супостата,
А буде син, і буде мати,
І будуть люди на землі

(Тарас Шевченко).

Молімося за це, дорогі християни, дорогі українці. І вірмо!

Борис ВИШИНСЬКИЙ.

ЗАПРОШУЄМО НА СЛУЖІННЯ В ЦЕРКВАХ ХРИСТІЯН ВІРІ ЄВАНГЕЛЬСЬКОЇ:

Івано-Франківська область:

БОГОРОДЧАНИ, вул. Шевченка, 13-б; НЕДІЛЯ – 10 год., П'ЯТНИЦЯ – 19 год.;
БУРШТИН, вул. Міцкевича, 28; НЕДІЛЯ – 10 год., ЧЕТВЕР – 19 год.;
ГАЛИЧ, вул. Вітовського, 30; НЕДІЛЯ – 16 год., СЕРЕДА – 18 год.;
КОСІВ, вул. Горбоваго, 8; НЕДІЛЯ – 10 год., ЧЕТВЕР – 18 год.;
КАЛУШ, вул. Козоріса, 20; НЕДІЛЯ – 10 год., ЧЕТВЕР – 19 год.;
КОЛОМІЯ, церква «Віфанія», вул. Верещинського, 9; НЕДІЛЯ – 10, 14 год., СЕРЕДА – 18 год.;
КОЛОМІЯ, церква «Віфлєєм», вул. Майданська, 1а; НЕДІЛЯ – 10 год., ЧЕТВЕР – 18 год.;
КОРШІВ, вул. Шевченка, 5; НЕДІЛЯ – 10.30, ЧЕТВЕР, П'ЯТНИЦЯ – 19 год.;
НАДВІРНА, вул. Вагилевича, 16; НЕДІЛЯ – 10 і 18 год., СЕРЕДА – 19 год.;
РОГАТИН, вул. Богдана, 2; НЕДІЛЯ – 10 год., ЧЕТВЕР – 19 год.;
РОЖНЯТІВ, вул. Шевченка (біля базару); НЕДІЛЯ – 9.30, СЕРЕДА – 18 год.;
ТЛУМАЧ, вул. Винниченка, 42; НЕДІЛЯ – 10 год., СЕРЕДА – 20 год.;
ТИСМЕНИЦЯ, церква «Благодать», вул. Л. Українки, 2-б; (ТЦ «Хутрове місто», 3-й пов.) НЕДІЛЯ – 10 год., СЕРЕДА – 19 год.;
СТЕЦЕВА Снятинського р-ну, вул. Миру, 2-б; НЕДІЛЯ – 10 год., СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 19 год.;
УТОРОПИ, вул. Центральна; НЕДІЛЯ, П'ЯТНИЦЯ – 10 год., СЕРЕДА, СУБОТА – 17 год.

Львівська область:

РАДЕХІВ, вул. Рильського, 1; НЕДІЛЯ – 10, 18 год., СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 19 год.;
ЖОВКВА, вул. Б. Хмельницького, 29; НЕДІЛЯ – 10.30, ПОНЕДІЛОК, СУБОТА – 19.30;
ВЕЛИКІ МОСТИ, вул. Шевченка, 28; НЕДІЛЯ – 10 год., ПОНЕДІЛОК, П'ЯТНИЦЯ – 19 год.;
ПЕРЕМИШЛЯНИ, вул. Галицька, 15 (Дім побуту); НЕДІЛЯ – 10.00;
ЧЕРВОНІГРАД, вул. Ключівська, 18-а; НЕДІЛЯ – 10 і 18 год., ВІТОРОК – 18.30;
СОКАЛЬ, вул. Леонтовська, 15; НЕДІЛЯ – 10 і 17 год., СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 19 год.;
СОСНІВКА, вул. Лісна, 5-а; НЕДІЛЯ – 10 і 18 год., ВІТОРОК – 19 год.;
САМБІР, вул. Січ. стрільців, 49; НЕДІЛЯ – 10 год., СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 18 год.;
БІБРКА, вул. Шкільна, 5; НЕДІЛЯ – 11 год., СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 18 год.

Рівненська область:

КОСТОПІЛЬ, вул. Сидорова, 5 б; НЕДІЛЯ – 10, 18 год., СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 19 год.;
СТЕПАНЬ, вул. Прибережна, 26; НЕДІЛЯ – 10, 17 год., СЕРЕДА, СУБОТА – 19 год.;
с. ГОЛИШІВ Рівненського р-ну, вул. Молодіжна, 10; НЕДІЛЯ – 10, 18 год., ВІТОРОК, ЧЕТВЕР – 19 год.;
ГОЩА, пров. Лекарський, 10; НЕДІЛЯ – 11 год., СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 18 год.

м. Чернівці:

вул. Героїв Майдану (колишня Червоноармійська), 24б; НЕДІЛЯ – 9 і 17 год., ЧЕТВЕР – 19 год.;
вул. Університетська, 23; НЕДІЛЯ – 9 год., ВІТОРОК, П'ЯТНИЦЯ – 19 год.;
бульвар Героїв Сталінграда, 9; НЕДІЛЯ – 9 і 17 год., П'ЯТНИЦЯ – 19 год.;
вул. Горіхівська, 32 (румунською мовою); НЕДІЛЯ – 9 год., ВІТОРОК, П'ЯТНИЦЯ – 19 год.;
вул. Івана Підкови, 18 (Садиба); НЕДІЛЯ – 9 год., ВІТОРОК, П'ЯТНИЦЯ – 20 год.;
Театральна площа, 6; НЕДІЛЯ – 10 і 17 год.

м. Вінниця:

вул. П. Морозова, 21; НЕДІЛЯ – 10 год.

Сумська область:

КОНОТОП, вул. Клубна, 73 а; НЕДІЛЯ – 10 год., ВІТОРОК, ЧЕТВЕР – 18 год.

Хмельницька область:

ХМЕЛЬНИЦЬКИЙ, вул. Березнева, 5; НЕДІЛЯ – 9, 15 і 17 год., СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 19 год.;
вул. Миру, 92 б; НЕДІЛЯ – 17 год., ЧЕТВЕР – 18 год.;
ЛЕТЧИВ, вул. І. Франка, 35/1; НЕДІЛЯ – 10 год.;
НЕТИШІН, вул. Шевченка, 6; НЕДІЛЯ – 10, 18 год., ВІТОРОК – 19 год.;
ВОЛОЧИСК, вул. Незалежності, 46; НЕДІЛЯ – 10, 17 год., ВІТОРОК, ЧЕТВЕР, П'ЯТНИЦЯ – 19 год.;
КАМ'ЯНЕЦЬ-ПОДІЛЬСЬКИЙ:
Нігинське шосе, 8-а; НЕДІЛЯ – 10, 17 год., ПОНЕДІЛОК, СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 18 год.;
вул. Молодіжна, 16; НЕДІЛЯ – 10, 18 год., СЕРЕДА – 18 год.;
пр. Амбулаторний, 14-а; НЕДІЛЯ – 10, 17 год., ВІТОРОК, СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 18 год.;
вул. Драгоманова, 4; НЕДІЛЯ – 9, 12 год., ЧЕТВЕР, П'ЯТНИЦЯ – 18 год.;
ГОРОДОК, вул. Індустріальна, 2; НЕДІЛЯ – 10 год., СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 19 год.;
ІЗЯСЛАВ, вул. Рози Люксембург, 4; НЕДІЛЯ – 10, 17 год., П'ЯТНИЦЯ – 18 год.;
СЛАВУТА, вул. Михайлова, 27; НЕДІЛЯ – 10, 18 год., СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 18 год.;
вул. Паперника, 94; НЕДІЛЯ – 10, 18 год., ЧЕТВЕР – 19 год.

Тернопільська область:

ТЕРНОПІЛЬ: вул. Квітова, 19; НЕДІЛЯ – 10, 18 год.;
вул. Довженка, 4; НЕДІЛЯ – 10, 18 год.;
ШУМСЬК, вул. Вілійська, 12-а; НЕДІЛЯ – 10 і 17 год.;
БУЧАЧ, вул. Коцюбинського, 2; НЕДІЛЯ – 10 год.;
ЗБАРАЖ, вул. Грушевського, 31; НЕДІЛЯ – 10 і 18 год.;
ЗАЛИЩИКИ, вул. Чубинського, 8; НЕДІЛЯ – 10, 17 год., ЧЕТВЕР, П'ЯТНИЦЯ – 18 год.;
ТЕРЕБОВЛЯ, вул. Шевченка, 29-а; НЕДІЛЯ – 10 і 17 год.;
ЛАНЦІВ, вул. Відродження; НЕДІЛЯ – 10 і 18 год.;
МОНАСТИРСЬКА, вул. Січ. стрільців, 24 (зал військомату); НЕДІЛЯ – 10, СЕРЕДА – 19 год.;
ЗБОРІВ, вул. Козацька, 25; НЕДІЛЯ – 11, 17 год., СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 19 год.;
БЕРЕЖАНИ, вул. Валова, 4; НЕДІЛЯ – 10, 18 год., СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 20 год.;
КОПІЛИНЦІ, вул. Л. Українки, 27; НЕДІЛЯ – 10 год., СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 20 год.;
ГУСЯТИН, вул. Надозерна, 1; **КОЗОВА**, вул. Шкільна, 13;
ВИШНІВЕЦЬ, вул. Стуса, 20; **ЧОРТКІВ**, вул. Незалежності, 76;
с. ГРИМАЙЛІВ, вул. Лук'яновича, 3; НЕДІЛЯ – 10 год.;
с. КАМ'ЯНКИ, вул. Тернопільська; **с. СТРУСІВ**, вул. Миру, 26;
ПІДВОЛИЧИСК, вул. Гончара, 2; НЕДІЛЯ – 10, 18 год., СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 19 год.

Волинська область:

ЛЮБОМЛЬ, вул. Дружби, 34; НЕДІЛЯ – 11 год., ЧЕТВЕР – 19 год.

ПОЛЬЩА

ВАРШАВА, вул. Виборна, 20 (Warszawa, ul. Wyborna, 20, 03-68); НЕДІЛЯ – 16 год., СЕРЕДА – 17.30;
ВАРШАВА, вул. Клопотовського, 11 (зупинка «Парк Празький»);
(Warszawa, ul. Kłopotowskiego, 11); НЕДІЛЯ – 14 год.;
ЛЮБЛІН, вул. Млинська, 11 (Lublin, ul. Mlynska, 11); НЕДІЛЯ – 11 год.

ІТАЛІЯ

Церква «ІСУС СПАСИТЕЛЬ», Viale Giorgio De Chirico, 73, Top Sapienza, Roma, НЕДІЛЯ – 13.30, ЧЕТВЕР – 19 год.; тел. +39 (329) 735-26-92.

Телепрограму «Вірую» дивіться в Інтернеті на viryu.at.ua, YouTube, CNL-Україна, у кабельних мережах і в цифровому форматі на телеканалі PAI (вівторок, четвер і субота о 17-й год.).

На CNL-Україна і на телеканалі PAI (вівторок, четвер і субота о 8-й ранку) дивіться християнську телепрограму «Одвічні істини».

Церква «ВІФАНІЯ»

м. Львів, вул. Жовківська, 8 (р-н Підзамче)

НЕДІЛЯ – 10, 18 год.
ПОНЕДІЛОК – 19 год. (молодіжне служіння)
СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 18 год.

Церква «ГОЛГОФА»

м. Львів, вул. Скрипника, 2-а (р-н Сихів)

НЕДІЛЯ – 10, 18 год.
СЕРЕДА – 19 год. (молодіжне служіння)
ЧЕТВЕР – 18.30.

ЗАПРОШУЄМО НА БОГОСЛУЖІННЯ в Івано-Франківській церкві християн віри євангельської:

ЩОСЕРЕДИ – о 19 год.,
ЩОНЕДІЛІ – о 9, 12 та 18 год.,
ЩОПОНЕДІЛКА – молодіжне служіння о 19 год.

Адреса:
м. Івано-Франківськ,
вул. Мочульського, 1
(на Майзлях).

Тел. для довідок
(0342) 78-17-03.

Дорогі друзі! Слухайте

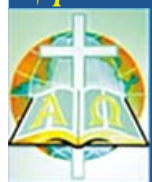
ХРИСТІЯНСЬКІ РАДІОПЕРЕДАЧІ

І програма Українського радіо:

ЩОПОНЕДІЛКА
о 20.30 — «Жива надія»
ЩОСУБОТИ
о 20.30 — «Віра. Надія. Любов»
ЩОНЕДІЛІ
о 19.40 — «Відвертість»
ЩОСУБОТИ
о 20.00 — «Вірую»
о 20.35 — «Людина і вічність»
о 22.45 — «Вірю і знаю»

ЩОПОНЕДІЛКА
о 20.45 на хвилі «Променя» —
передача для дітей «Стежинка»

Церква «Спасіння Божє»

Неділя: 12:00-14:00
(Богослужіння)
Четвер: 20:00,
П'ятниця: 21:00
(розбір Біблії)
Субота: 18:00
(молитовне служіння)

ESPAÑA. MADRID.
Av. Pablo Neruda 106 Local 5
L1 «Metro» Alto del Arenal,
C-2, C-7 «Renfe» El Pozo

Телефон:
№ 678-292-970
<http://www.salvaciondedios.com>
salvaciondedios2005@hotmail.com

Щонеділі о 8:00 та о 15:00
ДІВІТЬСЯ
християнську телепередачу «Вірую»
на каналі ТРК «3-студія»
Стежте за програмою телепередач

Християнська церква «ВІФЕЗДА»

Богослужіння
відбувається:
Неділя - 11:00
П'ятниця - 18:30

За адресою:
м. Львів, вул. В. Великого, 4
Чекаємо вас!

ВІРУЮ

№ 6 (221)
червень 2017 р.

Виходить щомісяця

Засновник — Івано-Франківська християнська місія милосердя «Добрий самарянин»

Газета видається на добровільні пожертвування

Р/р 26002000007923, ПАТ «Укрсоцбанк»,
МФО 300023, код 20559726

Редактор Олег КАРПЮК

Адреса редакції: 76002, м. Івано-Франківськ,
вул. Мочульського, 1;
тел./факс (0342) 50-10-19, факс 50-10-21
E-mail: dobry.samar@gmail.com
Наша сторінка в інтернеті: <http://viryu.at.ua>

Газета віддрукована
в Івано-Франківській друкарні «Місто НВ».

Обсяг — 1,86 умовного друкованого аркуша.
Тираж — 60000 примірників. Замовлення № 923.

Редакція не завжди поділяє погляди авторів.